DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W POZNANIU

Poznań, 2 maja 1956 — Nr 3 — Poz. 17–23

TREŚĆ:

Poz.

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

17

ZARZĄDZENIE PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 28 marca 1956 r. w sprawie uznania pewnych miejsc stałego tarła ryb za tarliska ochronne.

Na podstawie art. 60 Ustawy o Rybołówstwie z dnia 7. III. 1932 r. (Dz. U. Nr 35, poz. 357) uznaje się dla zabezpieczenia naturalnego tarła ryb oraz wylęgu i rozwoju narybku a przez to podniesienia rybności wód otwartych, niżej podane miejsca tarła ryb za tarliska ochronne.

Tarliska ochronne znajdują się na jeziorach użytkowanych przez Centralny Zarząd Rybactwa przy Ministerstwie P.G.R. — Zespół Rybacki Miłosław mający swą siedzibę w Miłosławiu, powiat Września.

Powiat Śrem

jezioro Grzymisłąw — 2 tarliska o pow. ca 12 ha położone:
- I. w południowym końcu jeziora obok wioski Pinka,
- II. pas wodny pomiędzy przeciwległymi wsiami Międzychód i Dżonek,

jezioro Jarosławki — tarlisko o pow. ca 4 ha położone w zachodnim zakolu jeziora obok rybakówki,

jezioro Dolski Duży — 3 tarliska o pow. ca 4 ha położone:
- I. pas wodny zarośnięty trzciną po południowej stronie jeziora obok wioski Podrzekta,
- II. północna połać jeziora obok wioski Lubiatówko,
- III. wschodnia strona jeziora od strony Małego Dolska,

jezioro Bnin — 3 tarliska o pow. ca 35 ha położone:
- I. cały zgon tzw. Biernacki po zachodniej i wschodniej stronie jeziora aż po południowy cypel półwyspu,
- II. pas wodny w strefie przybrzeżnej — długości 600 mtr. po wschodniej stronie jeziora obok gosp. rolnego P.G.R. Prusinowo,
- III. w południowym końcu jeziora koło wioski Błażejewo,

jezioro Kórnik — 2 tarliska o pow. ca 7 ha położone:
- I. pas wodny w północnej części jeziora po stronie zachodniej przy wsi Błonie,
- II. w północno-wschodniej części jeziora przy mieście Bnin.

Powiat Środa

jezioro Raczyńskie — tarlisko o pow. ca 15 ha położone w południowo-wschodniej części jeziora obok wyspy tak zw. „Edwarda".

Powiat Wągrowiec

jezioro Rościnno — tarlisko o pow. ca 4 ha ciągniące się od pomostu kolejowego do wlotu rzeczki Małej Wełny aż do miasta Skoki,

jezioro Łęgowo — tarlisko o pow. ca 10 ha położone przy Spółdzielni Produkcyjnej Łęgowo aż do ujścia rzeki Wełny do jeziora,

Jezioro Grylewo — 3 tarliska o pow. ca 3 ha położone:
- I. pas wodny ca 200 mtr. długi koło wsi Laskownica od zgonu do młodego drzewostanu drzew olchowych,
- II. pas wodny około gosp. rolnego P.G.R. Donatów,
- III. pas wodny koło kościoła — ciągnie się na zachód wzdłuż parku P.G.R. Grylewo,

jezioro Łekno — tarlisko o pow. ca 6 ha ciągnie się na wschód i południe od wioski Łekno. Około 350 mtr. od rowu melioracyjnego ku południowi,

jezioro Stępuchowo — 2 tarliska o pow .ca 7 ha położone:
- I. pas wodny koło wsi Kozielsko od brzegu 100 mtr. w głąb jeziora,
- II. pas wodny koło wsi Stępuchowo od pałacu w Stępuchowie do gosp. P.G.R. Modrzewie.

Powiat Gniezno

jezioro Ostrowite — 2 tarliska o pow. ca 5 ha położone:
- I. pas wodny po zachodniej stronie jeziora pod wioską Bieślin,
- II. wokoło wyspy położonej w środku jeziora,

jezioro Wierzbiczany — tarlisko o pow. ca 4 ha położone po zachodniej stronie jeziora w odnodze jeziora przy wiosce Wierzbiczany,

jezioro Dziadkowo — tarlisko o pow. ca 2 ha położone pomiędzy wioskami Kowalewo i Dziadkowo,

jezioro Mielno — tarlisko o pow. ca 2 ha położone w środkowej części jeziora w cieśninie łączącej jezioro Mielno z jeziorem o nazwie Jeziorko,

jezioro Strzyżewo — tarlisko o pow. ca 2 ha położone po zachodniej stronie jeziora w zakolu pod wsią Jurkowo,

jezioro Piotrowo — tarlisko o pow. ca 2 ha położone po wschodniej stronie jeziora przy wiosce Brędy — pas wodny mający na zapleczu las,

jezioro Winiary — tarlisko o pow. ca 1 ha położone w końcu jeziora, w południowej jego części obejmuje obszar zawad w postaci pali,
jezioro Głęboczek — tarlisko o pow. ca 1 ha położone w zatoce jeziora na obszarze zawad,
jezioro Wełnica — 2 tarliska o pow. ca 0,50 ha położone w środkowej części jeziora,
jezioro Lednogóra — 7 tarlisk o pow. ca 8 ha położone pomiędzy wyspami w środkowej części jeziora — pasy wodne o twardym dnie,
jezioro Gorzuchowo — 7 tarlisk o pow. ca 4 ha położonej w północnej części jeziora przy moście kolejowym,
jezioro Swiniary — 2 tarliska o pow. ca 4 ha leżą w zachodniej części jeziora w przybrzeżnym pasie pod wioską Dobiejewo,
jezioro Turostowo — tarlisko o pow. ca 3 ha znajduje się w zakolu jeziora od strony Turostowa,
jezioro Łopienno — tarlisko o pow. ca 2 ha położone w końcu jeziora — po stronie wschodniej z zawadach topolowych,
jezioro Dziećmiarki — tarlisko o pow. ca 1 ha położone po wschodniej stronie jeziora przy wsi Dziećmiarki,

Jezioro Niedzięgieł — 3 tarliska o pow. ca 33 ha położone:

I. pas wodny pod wsią Wylatkowo,
II. pas wodny pod gospodarstwem P.G.R. Charbin,
III. pas wodny pod wsią Skorzęcin,

jezioro Białe — tarlisko o pow. 4 ha położone pod wsią Piłka,
jezioro Smolniki — tarlisko o pow. ca 1 ha położone przy strudze łączącej przyległe torfowisko z jeziorem Powidz.

Powiat Konin

jezioro Naprusewo — tarlisko o pow. ca 3 ha położone od zachodniej strony jeziora przy odpływie, przy „zgonie",
jezioro Koziegłowy — tarlisko o pow. ca 4 ha położone przy odpływie z jeziora Koziegłowy do jeziora Koziegłowy Wielkie,
jezioro Wilczyn — 3 tarliska o pow. ca 9 ha położone:

I. po zachodniej stronie jeziora — „zgon",
II. pas wodny pod wsią Zygmuntowo,
III. pas wodny pod wsią Mrówki,

jezioro Gosławice — tarlisko o pow. ca 5 ha położone przy wsi Gosławice, w południowej stronie jeziora, od narożnika lasu do cmentarza,
jezioro Pątnów — 2 tarliska o pow. ca 5 ha położone:

I. w północnej części jeziora przy wsi Łężyn,
II. w południowo-wschodniej części jeziora przy drodze do osady rybackiej,

jezioro Licheńskie — tarlisko o pow. ca 2 ha po południowo-wschodniej stronie jeziora przy osadzie rybackiej,
jezioro Ślesińskie — 2 tarliska o pow. ca 2 ha położone:

I. po zachodniej stronie jeziora przy wsi Ostrowy,
II. po wschodniej stronie jeziora — w zakolu przy lesie,

jezioro Skulskie — tarlisko o pow. ca 1 ha, położone w zakolu jeziora przy wsi Skulsku tzw. „Jatka",
jezioro Głodów — tarlisko o pow. ca 1 ha położone po zachodniej stronie jeziora przy lesie tzw. „zgon",
jezioro Budzisław — 2 tarliska o pow. ca 7 ha położone:

I. w północno-wschodniej części jeziora pod wsią Budy,
II. pas wodny pod wsią Adamowo.

Powiat Koło

jezioro Lubstów — tarlisko o pow. ca 1 ha położone w południowo-wschodniej części jeziora w „zgonie" przy wsi Młynek,
jezioro Mąkolno — tarlisko o pow. ca 1 ha położone w północnej części jeziora w „zgonie" przy wsi Mąkolno,
jezioro Brdów — tarlisko o pow. ca 2 ha położone w zgonie przy wsi Wicienin,
jezioro Widły-Długie — 2 tarliska o pow. ca 3 ha położone:

I. w północnej części jeziora przy wsi Długie,
II. w południowej części jeziora na „krowicy" przy wsi Psary,

jezioro Karaśne-Błenno — tarlisko o pow. ca 0.5 ha położone po wschodniej stronie jeziora przy wsi Błenno.

Na wyżej wymienionych tarliskach zakazuje się w okresie ochronnym, tj. od 1 kwietnia do 31 sierpnia każdego roku, wykonywania wszelkich czynności szkodliwych dla należytego przebiegu tarła oraz wylęgu i rozwoju narybku a w szczególności odłowu ryb.

Dla jezior Zespołu Rybackiego Miłosław niżej podanych posiadających tarliska dla sielawy ustanawia się okres ochronny od 1 września do 31 grudnia każdego roku.

Powiat Konin

jezioro Wąsosze — 2 tarliska o pow. ca 4 ha położone:

I. po południowej stronie jeziora przy moście kolejowym,
II. w północnej części jeziora przy mieście Ślesin, pas wodny wzdłuż siedziby Zarządu Dróg Wodnych.

Powiat Koło

jezioro Lubotyń — tarlisko o pow. ca 4 ha po północnej stronie jeziora przy wsi Lubotyń.

Powiat Gniezno

jezioro Powidz z Hutką — 3 tarliska o pow. ca 65 ha położone:

I. w północno-wschodniej części jeziora pod wsią Ostrowo-Nowe,
II. w północno-wschodniej części jeziora pod wsią Ostrowo Stare,
III. w południowej części jeziora pod wsią Kochowo.

Tarliska oznaczyć należy tablicą ostrzegawcza. Obowiązek wystawiania i utrzymywania znaków na tarliskach ochronnych ciąży na użytkownikach obwodów rybackich.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia podlegają, w myśl postanowień art. 85 ust. 3 i art. 87 Ustawy o Rybołówstwie z dnia 7. III. 1932 r. (Dz. U. Nr 35, poz. 357) oraz art. 8 ust. 4 Ustawy z 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym, (Dz. U. Nr 66, poz. 454) karze grzywny do 3.000 zł lub karze pracy poprawczej do 3 miesięcy.

inż. Mieczysław Piotrowski
Członek Prezydium

18

ZARZĄDZENIE
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 28 marca 1956 r. w sprawie uznania **pewnych miejsc stałego tarła ryb za tarliska ochronne.**

Na podstawie art. 60 Ustawy o Rybołówstwie z dnia 7. III 1932 r. (Dz. U. nr 35, poz. 357) uznaje się dla zabezpieczenia naturalnego tarła ryb oraz wylęgu i rozwoju narybku a przez to podniesienia rybności wód otwartych, niżej podane miejsca tarła ryb za tarliska ochronne.

Tarliska ochronne znajdują się na jeziorach użytkowanych przez Centralny Zarząd Rybactwa przy Ministerstwie P.G.R. **Zespół Rybacki Zbąszyń** mający swą siedzibę w Zbąszyniu powiat Nowy Tomyśl.

Powiat Nowy Tomyśl

jezioro Proboszczowskie — tarlisko o pow. ca 0,20 ha położone w północno-zachodniej części jeziora przy rowie wypływającym z jeziora Głębokiego,
jezioro Głębokie — tarlisko o pow. ca 1,0 ha położone we wschodniej części jeziora przy ujściu rowu do jeziora Proboszczowskiego,
jezioro Konin — tarlisko o pow. ca 0,10 ha położone w zachodnim końcu jeziora przy odpływie z jeziora,
jezioro Zbąszyńskie — tarlisko o pow. ca 4,0 ha położone w północnej części jeziora przy toni niewodowej tzw. „Dąbki",
jezioro Silne Nowe — tarlisko o pow. ca 0,5 ha położone w północno-zachodniej części jeziora przy wsi Silno,
jezioro Mączne — tarlisko o pow. ca 0,10 ha położone w północnej części jeziora przy stawie narybkowym.
jezioro Linie — tarlisko o pow. ca 0,20 ha położone po wschodniej stronie jeziora przy wiosce Linie,
jezioro Niepruszewo — tarlisko o pow. ca 1,5 ha położone w północnym końcu jeziora przy szosie Buk—Poznań,
jezioro Otusz — tarlisko o pow. ca 0,10 ha położone w północno-zachodnim końcu jeziora.

Prezydia Miejskich Rad Narodowych z Poznańskim Zakładem Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji w Poznaniu.

Jesienna akcja odszczurzania przeproawdzona będzie na tych samych zasadach: w październiku i listopadzie 1956 r.

§ 1.

Odszczurzanie tj. wyłożenie i zebranie trutek przeprowadzą ekipy deratyzacyjne Poznańskiego Zakładu Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji Przedsiębiorstwo Państwowe w Poznaniu, ul. Wrocławska Nr 21 tel. 506-18.

§ 2.

Akcją tępienia szczurów na terenie wymienionych wyżej miast objęte są wszelkie obiekty zarówno państwowe, spółdzielcze jak i prywatne a to:

a) budynki mieszkalne,
b) zabudowania gospodarcze,
c) sklepy i warsztaty przemysłowe,
d) zakłady przemysłowe,
e) budynki, w których mieszczą się urzędy i przedsiębiorstwa,
f) gospodarstwa rolne indywidualne,
g) place niezabudowane na terenie miast.

§ 3.

Odszczurzanie będzie przeprowadzone na koszt właścicieli lub użytkowników obiektów.

Prezydia Miejskich Rad Narodowych zobowiążą Przymusowe Zrzeszenia Prywatnych Właścicieli Nieruchomości, Miejskie Zarządy Budynków Mieszkalnych, a nadto w mieście Poznaniu: Spółdzielnię Mieszkaniową — do zawarcia umów na deratyzację z Poznańskim Zakładem Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji w Poznaniu.

§ 4.

Opłaty za odszczurzanie pobrane będą łącznie z innymi świadczeniami wg cennika, zawartego w piśmie Ministerstwa Zdrowia — Departament Przedsiębiorstw z dnia 20 stycznia 1953 r. Nr Pr. V. 400/53 — w sposób określony przez miejscowe Rady Narodowe.

§ 5.

Właściciele względnie użytkownicy obiektów odszczurzanych winni w czasie przeprowadzania akcji odszczurzania umożliwić pracownikom Poznańskiego Zakładu Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji dostęp do miejsc wyłożenia trutki.

§ 6.

W czasie trwania akcji odszczurzania należy:

a) pouczyć dzieci o grożącym niebezpieczeństwie zatrucia i nie pozostawiać bez opieki,
b) zwierzęta domowe trzymać w zamknięciu.

§ 7.

Nadzór sanitarny nad wykonaniem powyższego zarządzenia zaleca się Wydziałom Zdrowia P.M.R.N. w w/w miastach przy współudziale Komitetów Blokowych i M.O.

§ 8.

Winni nieprzestrzegania przepisów niniejszego zarządzenia podlegają w myśl postanowień art. 22 Ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 27, poz. 198) oraz Ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr 66, poz. 454) karze grzywny do 3.000,— zł lub karze pracy poprawczej do 3-ch miesięcy.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1956 r.

(—) Andrzej Sternal
Zastępca Przewodniczącego

PUBLIKACJE

20

ORZECZENIE PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

o wywłaszczeniu nieruchomości położonych w Poznaniu oraz w Szczypiornie i Noskowie powiat Kalisz.

Na podstawie art. 1 i 4 dekretu z dnia 7. IV. 1948 r. (Dz. U. Nr 20 poz. 138 z 1949 r. Nr 65 poz. 527) łącznie z art. 6 ustawy z dnia 29. 12. 1951 r. (Dz. U. z 1952 r. Nr 4, poz. 25) oraz art. 22 rozp. Prez. R. P. z dnia 24. IX. 1934 r. (Dz. U. Nr 86 poz. 776 i z 1939 r. Nr 1 poz. 205) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu orzeka po zarządzeniu rozpraw oraz w wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego wywłaszczenie następujących nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa na cele użyteczności publicznej:

1) z nieruchomości zapisanej w ks. wiecz. Poznań-Śródka tom 10 wykaz L. 242 oznacz. katastralnie art. matr. 529 Nr mapy 11 Nr parceli 75 i 111/77 o powierzchni 104 m^2 własności nominalnej ob. Bronisławy Kowalskiej nieznanej z miejsca pobytu.

   Przedmiotowa część nieruchomości została zajęta pod poszerzenie ulicy Warszawskiej w okresie wojny 1939/45 r., w dniu 16. IV. 1948 r. znajdowała się we władaniu Skarbu Państwa, jest nadal na wspomniany cel użytkowana, jak również została zagospodarowana z funduszów publicznych, zatem zachodzą warunki do jej wywłaszczenia w trybie dekretu na wstępie powołanego. (orzeczenie z dn. 27 lutego 1956 r. Nr Sa.II-56a/66/52).

2) z nieruchomości zapisanej w ks. więcz. Poznań-Komandoria tom 6 karta L. 177 Nr parceli 420/3 o pow. 1134 m^2, własności nominalnej nieżyjącego Andrzeja Chałupki, a z tytułu dziedziczenia rzekomo ob. Katarzyny Jacquin z d. Chałupka nieznanej z miejsca pobytu.

   Przedmiotowa część nieruchomości została zajęta na cele użyteczności publicznej pod urządzenie zieleni w okresie wojny 1939/45, w dniu 16. IV. 1948 r. znajdowała się we władaniu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Poznaniu, jest nadal na wspomniany cel użytkowana, jak również została zagospodarowana z funduszów publicznych, zatem zachodzą warunki do jej wywłaszczenia w trybie dekretu na wstępie powołanego. (orzeczenie z dnia 28 lutego 1956 r. Nr Sa.II-56a/21/55).

3) z nieruchomości położonej we wsiach Szczypiorno i Noskóww pow. kaliskim nie posiadających urządzonych ksiąg wieczystych ani prowadzonego zbioru dokumentów, oznaczonych na planie sytuacyjnym wykonanym przez mierniczego powiatowego ob. Jana Skrzypińskiego w miesiącu wrześniu 1950 r. jako działki nr 1, własności Franciszka i Anieli małżonków Pawłowskich, Nr 2 własności Olgi Okrsa, Nr 3 Jana i Stanisławy Młynków i Nr 4 i 5 własności Rozalii i spadkobierców Tomasza Biniaszka nieznanego z miejsca zamieszkania, ogólnej powierzchni 66.981 m^2.

   Przedmiotowa część nieruchomości została zajęta na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939/45, w dniu 16. IV. 1948 r. znajdowała się we władaniu Skarbu Państwa, jest nadal na wspomniany cel użytkowana, jak również została zagospodarowana z funduszów publicznych, zatem zachodzą warunki do jej wywłaszczenia w trybie dekretu na wstępie powołanego. (orzeczenie z dnia 9 marca 1956 r. Nr Sa. Adm. II-1a/6/51).

4) nieruchomości położonych w Poznaniu-Łęgi Dębińskie, zap. w ks. wiecz. Poznań-Wilda

   a) tom VII wyk. L. 164 Nr Nr parcel 264/52, 265/53, 266/52, 267/53, 271/49, 272/49, i 54 o pow. 52.239 m^2,

   b) tom VIII wyk. L. 178, Nr parcel 55, 56, 57, 58 i 59 o pow. 52.576 m^2, własności tabularnej Zygmunta Rychłowskiego po 1/4 idealnej części nieruchomości oraz Izabeli Karłowskiej, ks. Kazimierza Karłowskiego, Ga-

Powiat Wolsztyn

jezioro Wielkowiejskie — tarlisko o pow. ca 1 ha położone w południowej części jeziora przy dopływie z jez. Wąchabskiego,
jezioro Chobienickie — tarlisko o pow. ca 1,5 ha położone w północnym końcu jeziora od strony wschodniej przy tzw. Księżej toni,
jezioro Oberskie — tarlisko o pow. ca 1 ha położone w północnej części jeziora przy drodze prowadzącej z Obry do Pław.
jezioro Grójeckie — tarlisko o pow. ca 0,50 ha położone w południowo-wschodniej części jeziora, 100 m od drogi wiodącej z Grójca Małego do drogi brukowanej Chobienice—Babimost,
jezioro Wioska — tarlisko o pow. ca 0,50 ha położone w północnej części jeziora przy dopływie rzeczki Dojcy,
jezioro Kuźnica — tarlisko o pow. ca 0,50 ha położone w północno-wschodniej części jeziora, otoczone na zapleczu lasami,
jezioro Wąchabno — tarlisko o pow. ca 0,50 ha położone po wschodniej stronie jeziora naprzeciw wioski Wąchabno,
jezioro Berzyńskie — tarlisko o pow. ca 2,0 ha położone na zachodniej stronie jeziora przy gromadzie Miałek Wielki,
jezioro Wolsztyńskie — tarlisko o pow. ca 0,50 ha położone w północnym końcu jeziora przy dopływie rzeczki Dojcy,
jezioro Kopanickie — tarlisko o pow. ca 0,50 ha położone na zachodniej stronie jeziora przy wyspie,
jezioro Przemęckie — tarlisko o pow. ca 1,0 ha położone w północnej części jeziora przy wsi Perkowo,
jezioro Górsko-Osłonińskie — tarlisko o pow. ca 1,0 ha położone w północnej części jeziora w odległości ca 250 m od wioski Olejnica,
jezioro Wieleńskie — tarlisko o pow. ca 1,5 ha położone na południowo-zachodniej stronie jeziora przy wsi Wieleń, w odległości ca 800 m od wsi.

Powiat Kościan

jezioro Starkowo — tarlisko o pow. ca 0,50 ha położone po zachodniej stronie jeziora w odległości ca 300 m od nieczynnej cegielni,
jezioro Boszkowo — tarlisko o pow. ca 0,50 ha położone w południowej części jeziora ca 700 m od drogi polnej prowadzącej z Boszkowa do Grotnik,
jezioro Cichowo — tarlisko o pow. ca 1 ha położone w północnym końcu jeziora przy gromadzie Dalewo oraz przy zachodniej stronie jeziora przy gromadzie Łagowo,
jezioro Wonieść — tarlisko o pow. ca 0,50 ha położone w północno-zachodnim końcu jeziora przy gromadzie Wonieść,
jezioro Jezierzyce — tarlisko o pow. ca 0,40 ha położone po wschodniej stronie jeziora przy miejscowości Stary Dębiec,
jezioro Żelazno — tarlisko o pow. ca 0,15 ha położone po zachodniej stronie jeziora przy drodze Żelazno—Lubin,
jezioro Zbęchy — tarlisko o pow. ca 0,60 ha położone w północno-zachodnim końcu jeziora od strony gromady Zbęchy.

Powiat Leszno

jezioro Brzeźniak — tarlisko o pow. ca 0,25 ha położone w południowej części jeziora, w odległości około 700 m od drogi polnej prowadzącej z Miastka do Zaborowa i około 500 m od drogi prowadzącej z Dominic do Zaborowa,
jezioro Zapowiednik — tarlisko o pow. ca 0,25 ha położone po wschodniej stronie jeziora, około 800 m od drogi prowadzącej z Dominic do Zaborowa,
jezioro Lincjusz — tarlisko o pow. ca 0,25 ha położone w północnej części jeziora, około 200 m od drogi polnej prowadzącej od wioski Miastko do Brenna,
jezioro Gołanickie — tarlisko o pow. ca 0,50 ha położone w południowej części jeziora w odległości około 150 m od wsi Gołanice,
jezioro Dominickie — tarlisko o pow. ca 2 ha położone po zachodniej stronie jeziora w odległości ca 500 m od drogi prowadzącej z Dominic do Górska,
jezioro Łoniewskie — tarlisko o pow. ca 0,8 ha położone po stronie północnej jeziora przy wsi Berdychowo,
jezioro Górzno — tarlisko o pow. ca 0,35 ha położone w zachodnim końcu jeziora od strony gromady Świerczyna,
jezioro Świerczyna I — tarlisko o pow. ca 0,4 ha położone po południowej stronie jeziora przy szosie Osieczna—Świerczyna,
jezioro Świerczyna II — tarlisko o pow. ca 0,2 ha położone przy wschodnim końcu jeziora przy gromadzie Bojanice,
jezioro Drzeczkowo — tarlisko o pow. ca 0,50 ha położone w południowym końcu jeziora nad drogą do Witosławia,
jezioro Wojnowice — tarlisko o pow. ca 0,50 ha położone w południowym końcu jeziora przy gromadzie Wojnowice,
jezioro Ziemnice — tarlisko o pow. ca 0,30 ha położone przy zachodnim końcu jeziora przy gromadzie Ziemnice,
jezioro Witosław — tarlisko o pow. ca 0,50 ha położone w zachodnim końcu jeziora przy gromadzie Witosław,
jezioro Grodzisk — tarlisko o pow. ca 0,10 ha położone przy wschodnim końcu jeziora przy gromadzie Grodzisk.

Powiat Poznań

jezioro Lusowo — tarlisko o pow. ca 0,7 ha położone przy zachodnim końcu jeziora przy gromadzie Lusówko,
jezioro Strykowo — tarlisko o pow. ca 2 ha położone po zachodniej stronie jeziora przy gromadzie Januszewice oraz w południowym końcu jeziora od strony Saporowa,
jezioro Mirosławki — tarlisko o pow. ca 0,3 ha położone w południowo-zachodniej części jeziora przy gromadzie Tomice,
jezioro Dębno-Błotne — tarlisko o pow. ca 0,15 ha położone w południowym końcu jeziora przy gromadzie Dębno,
jezioro Wielowiejskie — tarlisko o pow ca 0,10 ha położone w północno-zachodnim końcu jeziora przylegającym do lasu.

Na wyżej wymienionych tarliskach zakazuje się w okresie ochronnym tj. od 1 kwietnia do 31 sierpnia każdego roku, wykonywania wszelkich czynności szkodliwych dla należytego przebiegu tarła oraz wylęgu i rozwoju narybku w szczególności odłowu ryb.

Tarliska oznaczyć należy tablicą ostrzegawczą.

Obowiązek wystawiania i utrzymywania znaków na tarliskach ochronnych ciąży na użytkownikach obwodów rybackich.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia podlegają w myśl postanowień art. 85 ust. 3 i art. 87 Ustawy o Rybołówstwie z dnia 7. III. 32 r. (Dz. U. nr 35, poz. 357) oraz art. 8 ust. 4 Ustawy z 15 grudnia 51 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr 66 poz. 454), karze grzywny do 3 000 zł lub karze pracy poprawczej do 3 miesięcy.

(—) Inż. Mieczysław Piotrowski
Członek Prezydium

19

ZARZĄDZENIE
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 23. 3. 1956 r. w sprawie akcji odszczurzania w roku 1956 w miastach wydzielonych: Poznaniu i Pile.

Na podstawie przepisów Ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 27, poz. 198), art. 37 Ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130), Dekretu o państwowej inspekcji sanitarnej z dnia 14 sierpnia 1954 r. (Dz. U. Nr 37, poz. 64, Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie utrzymania czystości i porządku w nieruchomościach (Dz. U. Nr 40, poz. 306, § 7, ust. 2) oraz w związku z okólnikiem Ministra Zdrowia Nr 29/49 z dnia 4 maja 1949 r. w sprawie powszechnego odszczurzania — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu zarządza na wniosek Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego przeprowadzenie:

dwukrotnego odszczurzania miast: Poznania i Piły w okresie wiosennym i jesiennym 1956 r.

Wiosenna akcja odszczurzania przeprowadzona będzie w Poznaniu w ciągu miesiąca maja, w Pile w ciągu miesiąca kwietnia 1956 r. — w terminach uzgodnionych przez

brieli Karłowskiej, Izabeli Barcikowskiej z domu Karłowskiej, Tadeusza Karłowskiego jako właścicieli 1/4 idealnej części wyżej wymienionych nieruchomości, żyjących w niepodzielnej wspólności spadkowej, łącznej powierzchni 104815 m².

Przedmiotowe nieruchomości zostały zajęte pod zieleń parkową w okresie wojny 1939/45 r., w dniu 16. IV. 1948 r. znajdowały się we władaniu b. Zarządu Miejskiego stoł. m. Poznania ,są nadal na wspomniany cel użytkowane jak również zostały zagospodarowane z funduszów publicznych, zatem zachodzą warunki do ich wywłaszczenia w trybie dekretu na wstępie powołanego. (orzeczenie z dnia 10 kwietnia 1956 r. Nr Sa. Adm. II-1a/414/51).

Wywłaszczenie polega na odjęciu prawa własności z dniem 9 maja 1945 r.

Ustalenie odszkodowania nastąpi na wniosek jednej ze stron stosownie do postanowień art. 7 pkt. 1 ustawy z dnia 29. 12. 1951 r. (Dz. U. Nr 4, poz. 25 z 1952 r.) oraz art. 33 pkt. 1 dekretu z dnia 26. IV. 1949 r. (Dz. U. Nr 4, poz. 31 z 1952 r.).

Przeciwko niniejszemu orzeczeniu służy stronom prawo wniesienia odwołania do Odwoławczej Komisji Wywłaszczeniowej przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu w ciągu 14-tu dni, licząc od dnia dokonania obwieszczenia, za pośrednictwem Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Z-ca Przewodniczącego Prezydium
(—) Fr. Szczerbal

21

OBWIESZCZENIE
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 21. 2. 1956 r. o terminie rozprawy wywłaszczeniowej.

Zawiadamia się na podstawie art. 4 ust. 1 dekretu z dnia 7. IV. 1948 r. (Dz. U. Nr 20, poz. 138 i z 1949 r. Nr 65, poz. 527) łącznie z art. 6 ustawy z dnia 29. XII. 1951 r. (Dz. U. RP. z 1952 r. Nr 4, poz. 25) oraz art. 46 rozp. P. R. o postępowaniu administracyjnym z 22. III. 1928 r. (Dz. U. Nr 36 poz. 341), że dnia 17 maja 1956 r. godz. 9,00 w gmachu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Poznaniu, Czerwonej Armii (Zamek) w Wydziale Społeczno-Administracyjnym odbędzie się rozprawa w przedmiocie wywłaszczenia na rzecz Skarbu Państwa na cele użyteczności publicznej nieruchomości położonej w Poznaniu, zapisanej w ks. wiecz. Poznań-Komandoria tom VI wykaz L. 155 parcela Nr 389/4, o powierzchni 988 m² stanowiącej własność Kazimierza i Czesławy Krychów, zamieszkałych w Poznaniu przy ul. Dzierżyńskiego (dawniej Półwiejska 10 m. 5).

Interesowani mogą stawić się bądź osobiście, bądź złożyć na piśmie swe żądania, wnioski lub sprzeciwy najpóźniej do dnia poprzedzającego dzień rozprawy, a to pod rygorem przewidzianym w art. 47 ust. 2 rozporządzenia P. R. o postępowaniu administracyjnym.

(—) Fr. Szczerbal
Zastępca Przewodniczącego Prezydium

22

OSTRZEŻENIE
PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ — WOJEWÓDZKIEGO ZARZĄDU ROLNICTWA W POZNANIU

w sprawie zachowania ostrożności w przystosowaniu środków chemicznych dla ochrony roślin w celu uniknięcia wytrucia pszczół.

Stosowanie zabiegów chemicznych na kwitnących roślinach jest dla pszczół bardzo niebezpieczne. Dlatego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — Wojewódzki Zarząd Rolnictwa ostrzega, że za spowodowanie strat w pasiekach na skutek stosowania w nieodpowiednich terminach środków chemicznych, dokonujący te zabiegi będą ponosić pełną odpowiedzialność prawną za spowodowane szkody.

W szczególności należy zwracać uwagę, aby:

1. w walce ze słodyszkiem rzepakowcem stosować środki chemiczne tylko w okresie pąków kwiatowych, jednak nie dłużej jak około 10 dni przed przewidzianym zakwitnieniem rzepaku.
   W okresie kiedy stosowanie środków chemicznych jest niebezpieczne należy używać aparaty chwytne dla wyłapywania słodyszka;
2. w walce ze strąkowcem grochowym nie opylać plantacji, w których znajdują się w większych ilościach kwitnące rośliny z rodziny krzyżowych jak gorczyca, ognicha, łopucha.
   Celem umożliwienia walki ze strąkowcem nie należy wsiewać w groch gorczycy, a chwasty krzyżowe niszczyć;
   Uwaga: Ponieważ groch nie jest nawiedzany przez pszczoły, przeto zgodnie z instrukcją walki ze strąkowcem dopuszczalne jest stosowanie zabiegów chemicznych w czasie kwitnienia grochu;
3. nie stosować zabiegów chemicznych na kwitnących drzewach i krzewach owocowych, bez względu na rodzaj użytych preparatów. Dopuszczalne jest opryskiwanie drzew owocowych, zwłaszcza śliw, po zapyleniu kwiatów, gdy zaczną opadać pierwsze płatki kwiatowe;
4. nie opryskiwać w czasie kwitnienia także innych roślin, które dają pożytek pszczołom.

Winni zatrucia pszczół będą pociągnięci do odpowiedzialności karnej stosownie do obowiązujących przepisów. Ponadto ponoszą odpowiedzialność cywilną wobec właścicieli pszczół za wyrządzoną szkodę, do naprawienia której obowiązani są na podstawie art. 134 i 157 § 1 kodeksu zobowiązań.

Inż. Mieczysław Piotrowski
Członek Prezydium

23
OBWIESZCZENIE

Wojewódzki Zarząd Dróg Publicznych zawiadamia, iż zgodnie z § 33 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26. VI. 1924 r. regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. Nr 61, poz. 611):

1) w związku z wykonywaniem robót na drodze Parczew—Mikstat—Ostrzeszów w powiecie ostrowskim zostanie zamknięty dla wszelkiego ruchu publicznego odcinek tej drogi w km 4.
2) Zamknięcie przewiduje się od dnia 12 kwietnia 1956 r. do dnia 30 listopada 1956 r.
3) Droga objazdowa dla komunikacji autobusowej i ciężarowej powyżej 5 ton prowadzi od Parczewa do Ostrzeszowa przez Masanowo—Namysłaki—Mikstat.
4) Droga objazdowa dla ruchu pojazdów mechanicznych osobowych i ruchu lokalnego do 5 ton prowadzić będzie przez most i drogę objazdową długości około 145 m w Strzyżewie.

Inż. Eugeniusz Kwiatkowski
Dyrektor

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu na rok 1956

opłata za prenumeratę Dziennika Urzędowego Woj. Rady Narodowej w Poznaniu na rok 1956 wynosi:

rocznie . . . . 18 zł z skorowidzem

półrocznie . . . . . 10 zł bez skorowidza

opłata za prenumeratę powinna być uiszczona z góry

Specjalnych rachunków nie wysyła się.

Adres Redakcji: Poznań, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Aleja Stalingradzka 18, pokój 52
Adres Administracji: Poznań, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Plac Kolegiacki 17, pokój 12. — Konto: Narodowy Bank Polski Poznań, V. Oddział Miejski 1231-95-1-1 Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Prenumerata roczna — 18.— zł, półroczna 10.— zł.

Prenumeratę należy uiszczać z góry bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Admin. najpóźniej 3 dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Cena niniejszego egzemplarza 1,50 zł

ODBIORCA:

Tłoczono w Pozn. Zakł. Graf. 2 — 761 — 24. 4. — 27. 4. 56 — K-7-828 — dr. kl. VII A1/60 g